

Inrichtingsplan Steenuil Oudeland

Maatregelen voor behoud Steenuil nabij bedrijventerrein Oudeland te Berkel en
Rodenrijs

R. de Beer

2010

Eindversie
30 maart

Opdrachtgever
Gemeente Lansingerland

Van der Goes en Groot

ecologisch onderzoeks- en adviesbureau

Bovendijk 35-G
2295 RV Kwintsheul

Hazenkoog 35A
1822 BS Alkmaar

www.vandergoesengroot.nl

Inhoudsopgave

1	Inleiding	3
1.1	Inleiding.....	3
1.2	Huidige situatie	3
1.3	Leeswijzer.....	3
2	Inrichting	5
2.1	Leefgebied van de Steenuil	5
2.2	Bedreigingen voor Steenuilen	5
2.2.1	Situatie in Nederland.....	5
2.2.2	Situatie in het plangebied.....	6
2.3	Mogelijkheden voor behoud	6
3	Conclusies	8
4	Literatuur	9
Bijlage 1.	Beschermingskader: Flora en faunawet	10

1 Inleiding

1.1 Inleiding

Gemeente Lansingerland is momenteel bezig met het ontwikkelen van een bedrijventerrein in het gebied Oudeland nabij Rodenrijs (zie Figuur 1). Voor deze werkzaamheden is in reeds in 2003 ontheffing voor de Flora en faunawet verkregen.

In het najaar van 2009 is na onderzoek in het kader van verlenging van deze ontheffing gebleken dat in het plangebied, op het terrein van 'Hoeve Oldebarneveldt', nog steeds de Steenuil broedt. Omdat verlenging van ontheffing is verkregen zonder dat is rekening gehouden met deze soort en de Flora en faunawet op punten is veranderd ten opzichte van de oude situatie, moet deze verlenging worden aangepast en dient het bestemmingsplan te worden gewijzigd. De gemeente heeft inmiddels in overleg met Natuur- en Vogelwacht 'Rotta' aangegeven zich te willen inzetten voor behoud van de biotopen van de Steenuil en eventueel voorkomende vleermuizen.

De gemeente heeft Ecologisch onderzoeks- en adviesbureau Van der Goes en Groot gevraagd de inrichtingseisen voor het gebied voor de Steenuil verder uit te werken in het onderliggende inrichtingsplan.

Het plan is gemaakt op grond van beschikbare literatuur omtrent ecologisch onderzoek naar Steenuilen, het huidige bestemmingsplan, het inrichtingsplan van de 'Bergboezem' en twee veldbezoeken op 18 december 2009 en 3 maart 2010.

Rond Hoeve Oldebarneveldt zijn zowel in 2003 als 2009 bij gericht onderzoek geen aanwijzingen gevonden voor verblijf van vleermuizen maar

verwacht wordt dat plannen voor Steenuil ook gunstig zijn voor vleermuizen. In ieder geval zullen zij zeker niet schadelijk zijn voor vleermuizen (eventueel tóch verblijvend of trekkend/foeragerend).

1.2 Huidige situatie

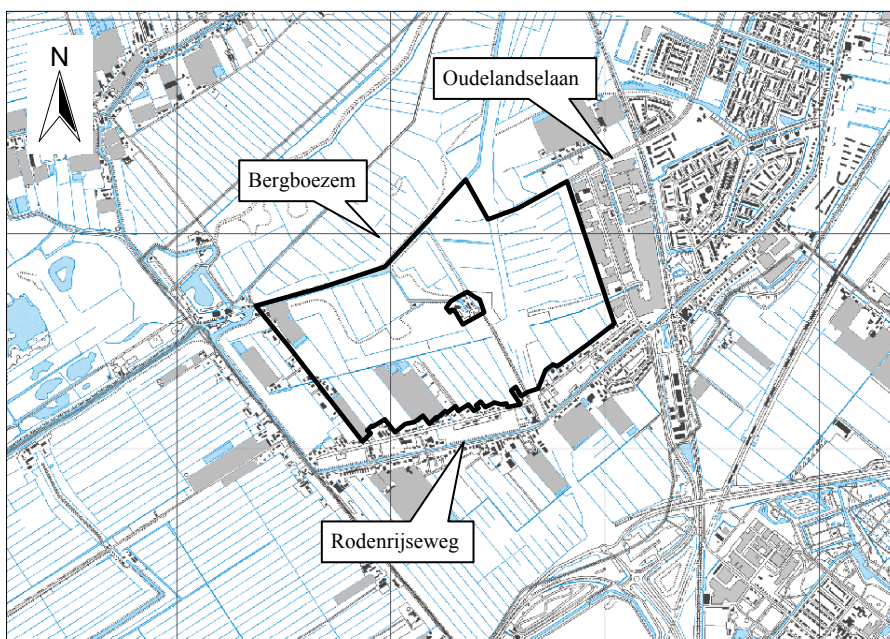
De Steenuil broedt al vele jaren in een nestkast aan de oprijlaan naar de boerderij. Rondom de boerderij bevindt zich ideaal biotoop voor de steenuil in de vorm van talrijke schuurtjes, hoge fruitbomen in een boomgaard en een aantal andere beschuttende struiken en bomen zoals populieren en kastanjes. Op het terrein bevinden zich ook enkele ruigere stukken en takkenhopen.

Het erf van de boerderij wordt omgeven door voormalig agrarisch gebied dat in snel tempo bouwrijp gemaakt wordt voor aanleg van nieuw bedrijventerrein. Vrijwel rond het gehele erf is het terrein inmiddels kaal en vergraven met zandhopen en materiaalopslag. In dit bouwterrein rond het boerenerf is uiteraard weinig dekking en zijn vrijwel geen jaagmogelijkheid in de vorm van paaltjes of bomen aanwezig. Het voormalig agrarisch gebied was ook arm aan dekking en uitzichtposten.

Figuur 2 geeft een recent beeld van de ligging van de nestgelegenheid van de uilen, het erf van de hoeve en het snel ontwikkelende terrein rond het boerenerf.

1.3 Leeswijzer

In Hoofdstuk 2 worden eerst de ecologische eisen van het leefgebied van de Steenuil beschreven (2.1).

Figuur 1. Ligging van het plangebied 'Oudeland' nabij Berkel en Rodenrijs met daarbij aangegeven de ligging van de 'Hoeve Oldenbarnveldt' met daar voorkomende Steenuil.

Figuur 2. *Situatie in het plangebied begin maart 2010. Helemaal rechts op de foto de fruitboom met nestplaats van de Steenuil. Links het snel ontwikkelende bedrijventerrein.*

Vervolgens worden de knelpunten en bedreigingen benoemd die voortkomen uit deze eisen ten opzichte van de landelijke situatie en de ontwikkelende bedrijvigheid in Oudeland (2.2.1 en 2.2.2). Als laatste (2.4) worden mogelijkheden aangegeven om de uilen te behouden in het gebied.

2 Inrichting

2.1 Leefgebied van de Steenuil

Steenuilen komen in Nederland meestal voor in de buurt van de mens. Ze bewonen kleinschalig polderland met bosjes, (oude) fruitbomen, houtwallen en knotbomen naast grasland. De soort broedt vaak in de buurt van bebouwing omgeven door ‘rommelige erven’ met (halfopen, slecht onderhouden) schuren, ruige hoekjes, mesthopen, materiaalopslag, e.d. Hoe rommeliger, hoe beter kan als stelregel worden aangehouden.

Aanwezigheid van heggen, schuren en bomen als schuilgelegenheid tegen predatoren en als beschutting tegen de wind en plekken om beschut te zonnen zijn belangrijk. De soort is zeer plaatstrouw en warmteminnend, Nederland ligt aan de noordgrens van zijn areaal.

Kleine schapen- of paardenweiden met kort gras zijn in trek als foerageergebied, het voedsel van de relatief kleine Steenuil wijkt af van dat van andere soorten uilen; vooral regenwormen, grote insecten, kevers, muizen en kleine zangvogels worden gegeten terwijl andere uilensoorten zich veelal beperken tot muizen en vogels. Voor biotoopeisen, zie verder KOOP, 2008, VAN MAANEN, S.D., JAGERS OP AKKERHUIS, 2008.

Steenuilen broeden in natuurlijke boomholten, (half)open schuren en vaak in speciale nestkasten. Het plaatsen van deze nestkasten kan de soort plaatselijk helpen (STEENUILEN OVERLEG NEDERLAND, PLANTINGA, 1998).

In Figuur 3 is te zien dat het erf met nestkast op de

locatie in Oudeland perfect overeenkomt met hetgeen hierboven wordt beschreven. Het erf met omliggende begroeiing kan dus als optimaal leefgebied worden gezien.

Het territorium van een Steenuil (nestplaats met omringend jachtgebied bedraagt gemiddeld ongeveer 12 ha, of wel een gebied met een buitenlijn van ongeveer 200 meter rond een broedplaats (HAASTEREN & VAN WOERSUM, 2009, VAN MAANEN, S.D.). Dit getal is echter sterk afhankelijk van terreingesteldheid en prooiaanbod van jaar tot jaar. Er wordt op grond van aanwezig biotoop niet verwacht dat de broedende uilen in Oudeland op dit moment vaak buiten het ongeveer 2 ha grote erf jagen.

2.2 Bedreigingen voor Steenuilen

2.2.1 Situatie in Nederland

De Steenuil is in Nederland in de loop van de vorige eeuw sterk in aantal achteruit gegaan, ondermeer door de intensivering van de landbouw, het toegenomen pesticidengebruik, het opruimen van boerderijerven, het ontwikkelen van woningbouwlocaties en bedrijventerreinen, toename van het verkeer en het renoveren van boerderijen en schuren. De soort staat inmiddels op de landelijke Rode lijst als kwetsbaar en verblijfplaatsen, inclusief ‘functionele leefomgeving om broeden succesvol te kunnen laten zijn’, zijn jaarrond beschermd onder de Flora en faunawet (zie Bijlage 1).

Figuur 3. Omgeving hoeve Oldebarneveldt in het plangebied met karakteristieke, essentiële Steenuilelementen: takkenhoop met oude stronken, een ruig overhoekje, veel uitzicht/jaagpunten, slootkant en kort gras.

2.2.2 Situatie in het plangebied

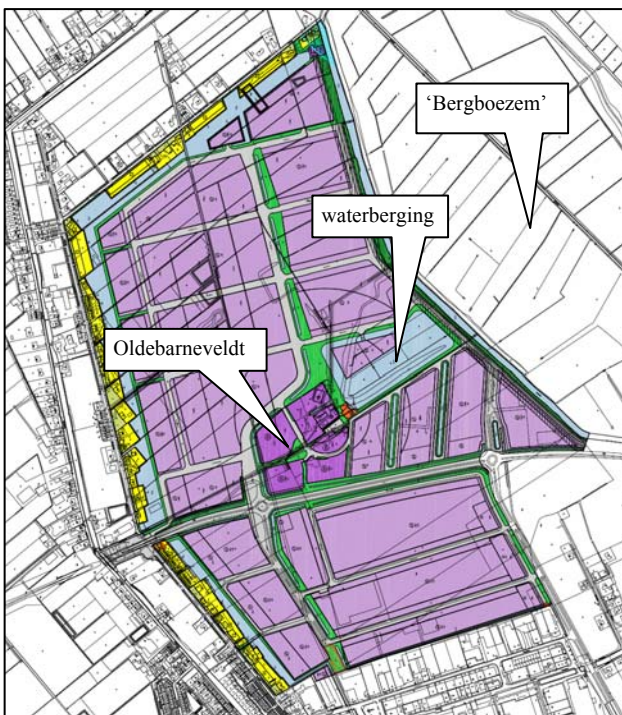
In Figuur 4 is de geplande situatie weergegeven. De bedreigingen in Oudeland zijn biotoopverlies op en rondom het boerenerf en in het (voormalig) agrarische gebied, toename van verkeer, lichthinder en lawaai. Het verlies aan biotoop is de verreweg de belangrijkste bedreiging, op dit moment is eigenlijk nog maar 2 ha. (zeer geschikt) biotoop voorhanden, ruim minder dus dan in de literatuur als wenselijk wordt gezien; de oprukkende bebouwing van het bedrijventerrein heeft het terrein rond het boerenerf vrijwel ongeschikt gemaakt.

Hierbij moet worden aangetekend dat het agrarisch gebied dat voor uitvoering van de plannen aanwezig was, ook als zeer slecht (open, zonder uitkijkpunten en dekking) kan worden beoordeeld en de vogels in staat zijn gebleken nog te overleven.

2.3 Mogelijkheden voor behoud

De bescherming van de Steenuil in het plangebied valt uiteen in drie punten.

- ♣ het beschermen of ontwikkelen van nestgelegenheid en geschikt leefgebied direct rond het nest;
- ♣ Het beschermen en optimaliseren van het jachtgebied rond de nestplaats;
- ♣ Behoeden van vogels voor verongelukken.

Figuur 4. Voorziene ontwikkeling bedrijventerrein (lichtpaars) en waterberging (lichtblauw) rond het boerenerf van hoeve Oldebarneveldt (donkerpaars).

Bescherming nestplaats

Het beschermen van de nestplaats en het gebied rond de boerderij is het belangrijkste middel om de uilen in het gebied te behouden. Aangezien het leefgebied van de uilen op dit moment al zeer beperkt is en eigenlijk beperkt is tot het gebied direct rond de boerderij, zal verdere verkleining of verslechtering naar verwachting meteen tot het verdwijnen van de uilen leiden.

Gepoogd zal moeten worden de huidige begroeiing en bebouwing geheel en ongewijzigd te handhaven en in te passen in de nieuw te ontwikkelen plannen.

Als bomen geheel zijn afgestorven kan herbeplant worden met hoogstamfruitbomen of Walnootbomen. De oude boomstronken kunnen dan blijven liggen of in hopen worden opgestapeld. Het terrein kan verder het best worden beheerd met afwisselend ruigtehoekjes en stukken kort begraaasd of gemaaid grasland. Aanwezigheid van hopen mest of compost en takken of stronken is zeer gunstig. Behoud van uitkijkpunten is belangrijk.

Het afschermen van het boerenerf van toekomstig bedrijventerrein (licht en lawaai) door bomen met daaronder dichte meidoorns zou de vogels verder helpen. Alleen aan de oostkant zou het erf dan open kunnen blijven.

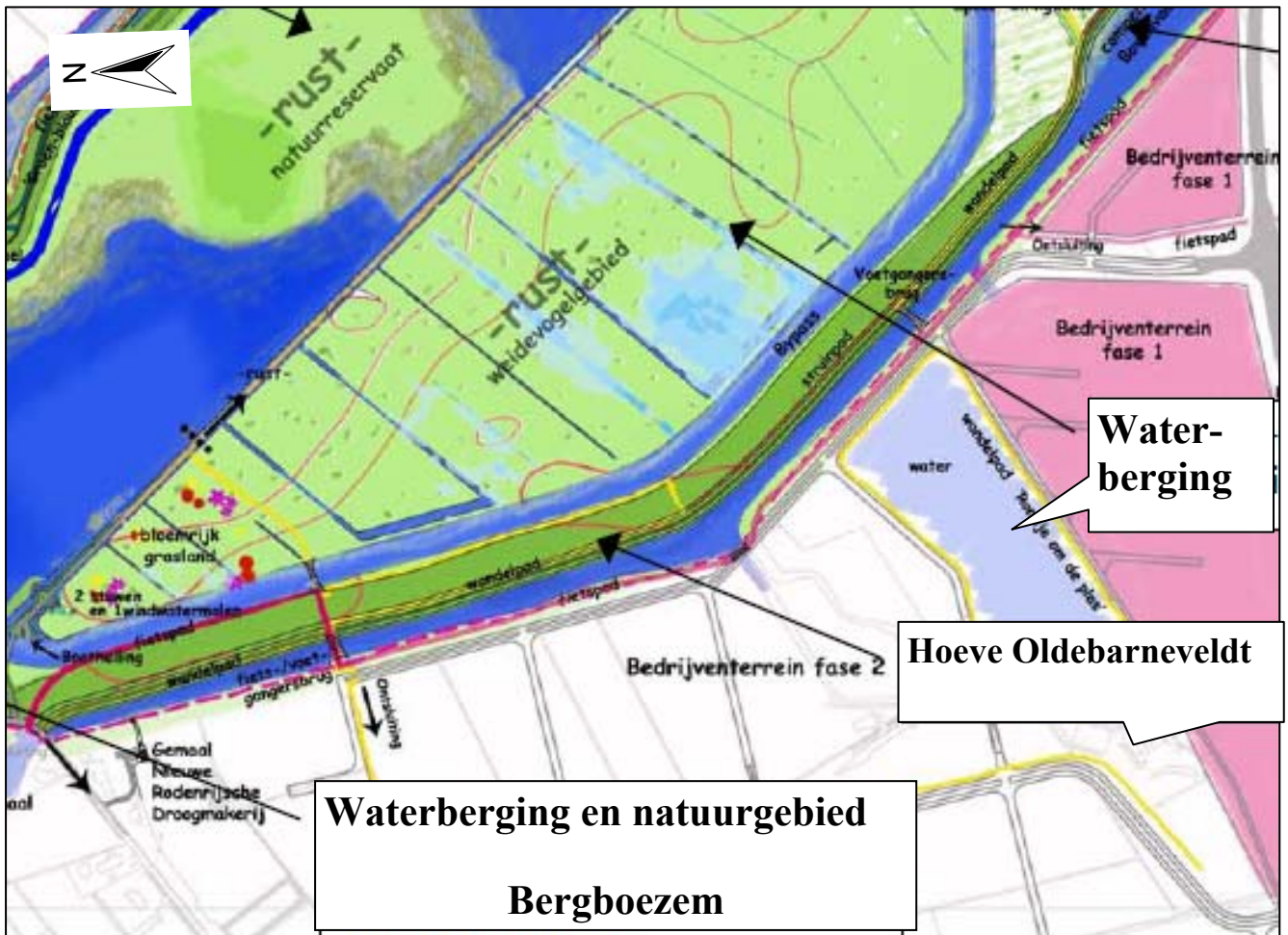
Aangezien de uilen broeden in een nestkast is het belangrijk regelmatig te controleren of deze nog voldoet. Blijvend overleg met de Vogelwacht is raadzaam.

Jachtgebied buiten het boerenerf

Het nieuw aan te leggen bedrijventerrein is vrijwel ongeschikt als leefgebied voor de uilen en kan het best zoveel mogelijk worden afgeschermd (zie hierboven). In de plannen wordt echter ook de aanleg van een waterpartij voor waterberging en recreatie (wandelpad 'rond de plas') voorzien. In dit gebied is wel een deels aangepaste inrichting te realiseren die de uilen (op termijn) zal kunnen helpen, vooral om deze te geleiden naar het open 'Bergboezem'-gebied aan de overzijde van het boezemwater, dat eveneens wordt heringericht (Royal Haskoning, 2007), zie Figuur 5.

De waterbergingplas van Oudeland en dan met name de grondstrook tussen de plas en de (rustige) weg langs het bedrijventerrein (zie Figuur 6). Zou beplant kunnen worden met Walnootbomen en (knot)wilgen. De uilen kunnen na verloop van tijd foerageren in en onder deze bomen langs deze strook en kunnen deze gebruiken om het Bergboezemgebied te bereiken. Zo dicht mogelijk bij de weg kan een dichte meidoornheg worden geplant om de vogels weg te houden van de weg en de corridorzone af te schermen van licht. Het realiseren van een smal wandelpad is in deze geen probleem, van verlichting kan het best worden afgezien, dit geldt ook voor verlichting van de weg langs het bedrijventerrein en (zoveel mogelijk) van de bedrijven ter plaatse zelf.

Als dit binnen de inrichtingsplannen van de Bergboezem past, zouden aan de zuidwestkant van het Bergboezemgebied aansluitend enkele aanvullende

Figuur 5. Inrichtingsplan voor het natuur- en waterbergingsgebied 'Bergboezem' ten oosten van plangebied Oudeland. De waterbergingsplas in Oudeland ligt tussen hoeve Oldebarneveldt en het nieuwe natuur- en waterbergingsgebied.

voorzieningen kunnen worden gerealiseerd voor de Steenuil. Te denken valt aan de aanleg (en het onderhouden) van een rij knotwilgen.. Eventueel zou langs een aantal slootranden dicht bij de 'Bypass' in het rust- weidevogelgebied uitkijpaaltjes voor de uilen kunnen worden geslagen. Dit is ook gunstig voor uitzicht van de weidevogels.

De begroeiing ter plaatse langs het wandel en struinpad mag echter beslist geen hoge bomen en begroeiing hebben omdat dit zeer slecht is voor de

weidevogels en absoluut niet noodzakelijk voor de uilen!

Voorkomen van ongelukken

Pesticidengebruik, muizenbestrijding e.d. op het erf of in wegbermen moet worden voorkomen, de vogels moeten worden weggehouden van verkeerswegen door bermen ongeschikt en voedselarm te houden of door het aanleggen van heggen om de vogels ervan weg te houden. Het gebruik van open drinkbakken en diepe waterplassen (vijvers) op het boerenerf kan leiden tot het verdrinken van jonge vogels.

Figuur 6. Waterbergingsplas in Oudeland in aanleg, maart 2010, op de voorgrond de grondstrook die een corridor-functie voor de Steenuilen kan vervullen.

3 Conclusies

- ♣ In het plangebied Oudeland bij Berkel en Rodenrijs broedt een paar Steenuilen, gemeente Lansingerland heeft uitgesproken zich te willen inzetten deze soort hier te willen behouden hetgeen in overeenstemming is met bepalingen uit de flora- en faunawet.
- ♣ De Steenuilen in het plangebied worden vooral bedreigd door biotoopverlies, de huidige grootte van hun leefgebied wordt ingeschat als minimaal. Andere, minder belangrijke, bedreigingen betreffen lichthinder, lawaai en verkeer.
- ♣ Behoud van areaal en kwaliteit van het huidige leefgebied op- en rond het boerenerf is essentieel voor het overleven van de uilen.
- ♣ Langs de waterbergingsplas van plangebied Oudeland kunnen voor uilen geschikte Walnootbomen en (knot)wilgen worden geplant om een strook grond op termijn als geleidende corridor naar het Bergboezemgebied geschikt te kunnen maken
- ♣ Als de inrichtingsplannen dit toelaten, zou in het Bergboezemgebied aansluitend, bijvoorbeeld door aanplant van knotwilgen en het slaan van uitkijkpaaftjes, extra geschikt foerageergebied voor uilen kunnen worden gecreëerd. Er moet op gelet worden dat hier geen hoge bomen komen, ook voor behoud van weidevogels.
- ♣ Het verongelukken van uilen moet worden voorkomen, bijvoorbeeld door afscherming van wegen.

4 Literatuur

- BEER, R. DE. 2007. *Steenuilen in de Baanstee-Noord, inventarisatie van Steenuilen in de Baanstee-Noord bij Purmerend*. Ecologisch onderzoeks- en adviesbureau Van der Goes en Groot, Alkmaar. G&G rapport 2007-27.
- BOER, W. DEN, M. VAN STRAATEN & B.W.J. OOSTERBAAN, 2003. *Beschermde flora en fauna Berkel en Rodenrijs*. G&G-rapport 2003-25 Van der Goes en Groot, Alkmaar.
- GROEN, F. VAN & M. VAN STRAATEN, 2003. *Het Lint te Berkel en Rodenrijs*. G&G-rapport 2005-14. Van der Goes en Groot, Alkmaar.
- GROEN, F. VAN & M. VAN STRAATEN, 2005 (II). *AE-driehoek te Berkel en Rodenrijs, inventarisatie beschermde flora en fauna 2005*. G&G-rapport 2005-13. Van der Goes en Groot, Alkmaar.
- HAASTEREN, J. VAN & I. VAN WOERSEM, 2009. *Mitigatie en compensatie Nieuw Driemanspolder*, Hoogheemraadschap van Rijnland.
- JAGERS OP AKKERHUIS, G.A.J.M., 2008. *Inventarisatie van compensatiegebied voor de Steenuil rond 'de Waalsprong' gemeente Nijmegen*, Alterra-rapport 1782, Alterra, Wageningen.
- KOOP, F., 2008 *Aandacht voor de steenuil bij ruimtelijke ontwikkelingen*, Journaal Flora en fauna 5(6), SDU uitgevers Den Haag.
- MAANEN, E. VAN, *Bescherming van de Steenuil bij ruimtelijke ontwikkelingen*. Bureau Waardenburg, Culemborg.
- PLANTINGA, J.E., 1998. *Plan van Aanpak Steenuil*. Actie rapport Vogelbescherming Nederland 14, Vogelbescherming Nederland, Zeist.
- SDU UITGEVERS, 2002-2007. *Flora- en faunawet, bewerkt en toegelicht door M.A. Huber, mr. drs. D. van der Meijden, J.A.M. van Spaandonk & mr. A.S. Vreugdenhil*. Koninklijke Vermande, Den Haag.
- SLUIS, D., 2009. *Verlenging ontheffing drie deelgebieden te Berkel en Rodenrijs, toelichting aanvraag verlenging ontheffing, ingevolge Flora- en faunawet artikel 75, vierde (vijfde) lid en vijfde (zesde) lid onderdeel c*. Van der Goes en Groot, Alkmaar.
- SOVON VOGELONDERZOEK NEDERLAND, 2002. *Atlas van de Nederlandse Broedvogels 1998-2000. – Nederlandse Fauna 5*. Nationaal Natuurhistorisch Museum Naturalis, KNNV Uitgeverij & European Invertebrate Survey – Nederland, Leiden.

Bijlage 1. Beschermingskader: Flora en faunawet

Zorgplicht

Een belangrijke bepaling van de Flora- en faunawet is de zorgplicht in artikel 2. Hierin staat “dat een ieder die weet of redelijkerwijs kan vermoeden dat door zijn handelen of nalaten nadelige gevolgen voor flora en fauna kunnen worden veroorzaakt, verplicht is dergelijk handelen achterwege te laten voor zover zulks in redelijkheid kan worden gevergd, dan wel alle maatregelen te nemen die redelijkerwijs van hem kunnen worden gevergd teneinde die gevolgen te voorkomen of, voor zover die gevolgen niet kunnen worden voorkomen, deze zoveel mogelijk te beperken of ongedaan te maken.”

Verbodsbepalingen

De Flora- en faunawet bepaalt dat het verboden is planten, behorende tot een beschermde inheemse plantensoort, te plukken, te verzamelen, af te snijden, uit te steken, te vernielen, te beschadigen, te ontwortelen of op enigerlei andere wijze van hun groeiplaats te verwijderen (art. 8).

Het is verboden dieren, behorende tot een beschermde inheemse diersoort, te doden, te verwonden, te vangen, te bemachtigen of met het oog daarop op te sporen, dan wel opzettelijk te verontrusten (artt. 9 en 10).

Verder is het verboden van beschermde diersoorten nesten, holen of andere voortplantings- of vaste rust- of verblijfplaatsen te beschadigen, te vernielen, uit te halen of te verstoren (art. 11) en dit geldt ook voor eieren (art. 12).

Vogelnesten die buiten het broedseizoen in gebruik zijn vallen onder de definitie van vaste rust- of verblijfplaatsen en zijn daarom jaarrond beschermd.

Eind augustus 2009 heeft Dienst Regelingen van het ministerie van LNV een ‘uitleg aangepaste beoordeling ontheffing ruimtelijke ingrepen Flora- en faunawet’ op de website gepubliceerd (www.hetInvloket.nl) Hierin komt uitgebreid de status van jaarrond beschermde vogels aan de orde:

- ♣ Verschillende soorten vogels die jaarrond van hun nest gebruik maken of zeer honkvaste vogels die voor hun broedplaats afhankelijk zijn van bebouwing of bepaald biotoop of die niet of nauwelijks in staat zijn zelf een nieuw nest te maken worden onderverdeeld in categorie 1 t/m 4 en zijn jaarrond beschermd.
- ♣ Vogels die weliswaar honkvast zijn en vaak terugkeren naar de plaats waar zij eerder ook broedden of de directe omgeving daarvan, maar die over voldoende flexibiliteit beschikken om als een broedplaats verloren is gegaan, zich elders te vestigen, zijn *niet* jaarrond beschermd. Van deze soorten zijn de verblijfplaatsen alleen dan beschermd als ‘zwaarwegende feiten of ecologische omstandigheden dat rechtvaardigen’ (categorie 5).

Vrijstellingen

Bij Algemene Maatregel van Bestuur is de Mol vrijgesteld van de verboden van de artikelen 9 t/m 11 en daarnaast zijn Bosmuis, Veldmuis en Huisspitsmuis vrijgesteld in of op gebouwen of daarbij behorende erven¹.

In een ministeriële regeling zijn vervolgens nog andere algemene soorten aangewezen die alleen vrijgesteld zijn van de verboden van de artikelen 8 t/m 12, indien het gaat om werkzaamheden in het kader van natuurbeheer, van bestendig beheer of onderhoud, van bestendig gebruik of van ruimtelijke ontwikkeling en inrichting². Voor deze soorten hoeft dan geen ontheffing te worden aangevraagd, maar de zorgplicht blijft onverminderd gelden. Dit wordt het “lichte beschermingsregime” genoemd, geldend voor de z.g. “**tabel 1**”-soorten. Broedvogels vallen hier niet onder.

Ontheffingsmogelijkheid

De realisatie van activiteiten, zoals het aanleggen van woningbouw- of bedrijventerreinen, heeft veelal beschadiging of de vernieling tot gevolg van de voortplanting- en rustplaatsen van de in het gebied voorkomende beschermde soorten. In bepaalde gevallen moet dan ontheffing volgens artikel 75 van de Flora- en faunawet³ aangevraagd worden.

Als er andere beschermde soorten voorkomen dan de soorten die zijn vrijgesteld van de verboden (zie §0), kan de voorgenomen (bouw)activiteit alleen worden gerealiseerd als een ontheffing is verleend. De vraag of de ontheffing kan worden verleend zal worden beoordeeld door het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, op basis van de twee andere beschermingsregimes⁴:

- ♣ Zwaar beschermingsregime, geldend voor soorten van bijlage IV van de Habitatrictlijn en voor apart aangewezen soorten in een vernieuwde “bijlage 1” van het Besluit vrijstellingen beschermde dier- en plantensoorten. Zij vormen samen de “**tabel 3**”-soorten. Ook vogels vallen hieronder.

¹ Besluit vrijstelling beschermde dier- en plantensoorten, Staatsblad 2000, 525, art. 16e

² Wijziging Regeling vrijstelling beschermde dier- en plantensoorten Flora- en faunawet, Staatscourant 2 februari 2005, nr. 23

³ Besluit vrijstelling beschermde dier- en plantensoorten, Staatsblad 2000, 525

⁴ wijziging in Besluit vrijstelling beschermde dier- en plantensoorten in Staatsblad 2004, 501, vnl. artt. 16b en 16c

- ♣ Minder zwaar beschermingsregime, geldend voor de overige beschermde soorten (“**tabel 2**”), maar niet de eerdergenoemde algemene soorten (“**tabel 1**”).

Indien men in het bezit is van een door de minister van LNV goedgekeurde gedragscode hoeft bij werkzaamheden in het kader van natuurbeheer, van bestendig beheer of onderhoud en van bestendig gebruik voor de tabel 2-soorten en ook voor vogels geen ontheffing aangevraagd te worden.

Voor tabel 3 soorten hoeft geen ontheffing te worden aangevraagd als afdoende maatregelen genomen kunnen worden om “de functionaliteit van de voortplantings- en/of vaste rust- en verblijfplaats te garanderen”, dit ter beoordeling van het Min. van LNV.

Als dergelijke maatregelen niet kunnen worden genomen, kan voor soorten uit Bijlage IV van de Habitatrichtlijn alleen ontheffing worden verkregen als een wettelijk belang uit de Vogel- of Habitatrichtlijn in het geding is. Voor overige tabel 3-soorten kan ontheffing verkregen worden als ontheffing is aangevraagd op grond van een wettelijk belang uit het Besluit vrijstelling beschermde dier- en plantensoorten.

Procedure

Bij ruimtelijke ingrepen dient beoordeeld te worden in welke mate er sprake is van negatieve effecten van de voorgenomen werkzaamheden op aanwezige soorten. Dit hangt af van de fysieke uitvoering daarvan en de periode waarin dit wordt ondernomen.

Zijn er negatieve effecten op soorten van het zware of minder zware beschermingsregime, dan dient een “Aanvraag ontheffing, ingevolge Flora- en faunawet artikel 75, vierde lid of vijfde lid onderdeel c” te worden ingediend bij de Dienst Regelingen van het Ministerie van LNV. Deze aanvraag dient onder andere vergezeld te gaan van:

- ♣ het desbetreffende projectplan;
- ♣ een actuele inventarisatie naar het voorkomen van beschermde dier- en plantensoorten in het plangebied;
- ♣ een beschrijving van de te verwachten schade voor de in de aanvraag vermelde soorten;
- ♣ een beschrijving hoe de schade aan de beschermde soorten tot een minimum kan worden beperkt;
- ♣ een beschrijving van voorgenomen mitigerende en/of compenserende maatregelen indien schade onvermijdelijk is;

Voor de eerdergenoemde “tabel 3-soorten” dient wegens een uitgebreide toets ook te worden vermeld:

- ♣ onderbouwing van de keuze voor de geplande locatie van de voorgenomen activiteit en onderzoek naar alternatieve locaties;
- ♣ de onderbouwing van het maatschappelijk belang van de voorgenomen activiteit;
- ♣ een toelichting op de afweging van de voorgenomen activiteit.

De ontheffingsaanvraag wordt getoetst aan het criterium “doet geen afbreuk aan gunstige staat van instandhouding van de soort” en de mate waarop de functionaliteit van een vaste voortplantings-, rust- en/of verblijfplaats/groeiplaats aangetast wordt.